

Iva Adamcová Sokolov

přepis besedy konané dne 5.2.2015

Iva Adamcová – Sokolov 5. 2. 2015

Nedávno mi jeden. muž napsal: Ale vždyť nerosty nemají DNA. To je omyl. I krystalická mřížka, která se vlastně objevuje v základech, tak pro nás tak zvané neživých věcí, je primitivní DNA, která se pak vyvíjí do vyšších a vyšších stádií. A teď si představte, že miliardy let trvalo než ze zdánlivě neživého prostředí, které pod sebou mělo to vědomí božské, ale ještě bylo tak rigidní, že se nemohlo hýbat, se dostane přes miliardy let do stavu, kdy se najednou hýbat může. A tady už hmota a to už víte, požívá hmotu. Vyšší fáze jsou vyšší organismy, které se pak dělí do rostlinných říší a potom také samozřejmě do živočišných říší, až tady dojde vlastně k tomu, že vznikne poprvé bytost, která začne vědomě pracovat, vědomě uvažovat. A pozor, začne mít svoji vůli. Zvířata mají pouze pud, to je nižší fáze. Tam ještě egoismus není, tam je pouze poryv toho, že to zvíře utíká, když ho chce někdo sežrat, aby ta jeho hmota se vlastně odnesla o kus dál a nebyla snědena jinou hmotou. Ano, jde tady jenom o to, že hmota požívá hmotu. A pak velmi mnoho životů, kdy poprvé se narodíte jako do hmoty člověka, ale pořád je to člověk. On má v sobě to Božství, má ho už velmi vyvinuté, protože vy víte, že my žijeme velice mnoho. Je to zhruba asi 27 000 let, než se tady vzroste kousek po kousku. Z každé vaší hmoty, kterou jste na sobě měli navlečenou jako vaše vědomí Boha, jste si odnesli spousty věcí, které si do dneška v sobě pamatujete a nosíte si je, protože si vždycky oblečete další oblek neboli skafandr, tak jak já tomu říkám, to vy víte, do dalšího života a vyberete si ho právě proto, v jakém odporu jste v minulosti opustili poslední oblek, abyste nic nepřekročili, aby nic nechybělo. Každá planeta, která se pohybuje v téhle části té třetí dimenze v tomhle tom prstenci a ten vesmír se rozepíná, vidíte to, že tam automaticky proletí, ano každá planeta dojde svého cíle a bytostí na ní. Jenom je teď velice závažné a důležité vědět, že vlastně, a to vy víte už, že všichni se tam jednou dostanete.

Nedávno mi psala žena, že jí připadalo velmi kruté, že až ten Bůh zavře vrátka, tak ti ostatní zůstanou sedět v té třetí dimenzi. Prosím vás, tak to není. Zase to je vědomí hmoty, která se někam dere a myslí si, že něco je nespravedlivé. Ne, vy jste si zvolili svůj vlastní vývoj, tak jako každý vedle vás. Jste na tom všichni stejně. A někdo přišel dřív a někdo přišel později. To znamená, že ti co přišli dřív, musí opustit systém dřív a nemůžete odejít do Božství bez prožitků nabraných ve hmotě úplně na doraz, protože Bůh je celistvost. Je to Jednota. Tady vlastně pocit hmoty má člověk, který si myslí, že je tou hmotou. Moje hmota se jmenuje Iva, že jsem já Ivou. To znamená, že v tu dobu já budu ještě jako hmota útočit na druhé lidi. Budu je pomlouvát, to jsou také útoky. Vy moc dobře víte, já jsem specifikovala za celá ta léta, co to znamená. Buď útočíte na druhé lidi nebo na jejich činy, odpory, považujete je za zlo, nechcete to nebo sami na sebe anebo na situace, protože dřív jste nevěděli, že osud planety je hotový. Vy si vybíráte i situace, ve kterých se vaše hmota pohybuje. To znamená, že i všechny situace máte na to, abyste zachovali klid ať se děje, co se děje. Za tu dobu, co se planeta pohybovala, za posledních 2000 let bylo jasné, protože to jsou miliardy let, když se pohybuje v této dimenzi. Ona proletěla velice malinký kousíček před hranici, kde bylo známo, že vlastně v tuto dobu ona proletí pryč do páté dimenze a proto musel přijít

někdo. Ono těch bytostí bylo víc, ale všichni to dělali takovým zvláštním a jiným stylem, že to bylo velmi zamaskované. Nejkonkrétnější informace, které byly zde přineseny, byly přes Krista neboli přes člověka Ježíše. Ježíš byl obyčejným člověkem. Byl stejným Bohem, jako jste vy všichni. A pokud by ho někdo považoval za obrovsky vysokého a ostatní za malé a nízké a hříšné, tak je úplně vedle. A nechápe vůbec nic z poselství, které on přinesl. Vaše božství je univerzální. Existuje pouze jenom jedna jediná hmota a jeden jediný Bůh. To znamená, že jedna jediná hmota je celá planeta. Jestliže já se dívám na druhého člověka, na kohokoliv z vás, vidím Boha. Vždyť i v bibli se píše: jakmile se podíváte na člověka zrozeného z ženy, pokloňte se před ním, uvidíte Otce. Ano, spousty století tomu málokdo rozuměl. Každý z vás je Bohem. Bylo tam všechno, ale pozor.

Nedávno jsem prožila takovou záležitost, je to týden zpátky, kdy jsem mluvila, nenatáčelo se, dnes se natáčí, takže Dan bude posílat. A když se samozřejmě nenatáčí, tak by se neměly rozšiřovat informace, protože každý z vás i kdyby vás tady bylo dva milióny, uslyší úplně něco jiného. Každé DNA je jiné. Jste připravení na jiné informace a vytáhnete si cokoli jiného. To znamená, pak vyprávět o tom, co potom ta Adamcová tady říkala, může být velice sporné. Může být pokroucené, protože každý z vás si to ode mě vezme úplně jinak. Přesně tak v jakém jste vývojovém stupni. A tam právě to bylo krásné, najednou se ozvaly takové informace, že něco je špatně. Pamatujte si. Základní přednášky se jmenují, že vše je dobré. A když vše je dobré, tak skutečně vše. Církev je dobrá, politika je dobrá. Veškeré vědomí lidí, kteří se pohybují v těchto záležitostech a pohybovali se po celou historii planety, byly vždycky jenom částice, které si přišly splnit svůj odpor prožitý právě v tom samém osudu. A i církev jako a to je jedno jaká, o jakékoliv církvi budu mluvit, splňovala podmínky 3D světa.

A vidíte, přišel čas, kdy planeta automaticky přeletěla do páté dimenze, najednou je všechno jinak, protože přišly takové informace, že přesto že jsou vymazány některé věci, najednou jim rozumíte. Vaše třetí oko se otevřelo. Umíte více číst. O vůli člověka nemůže nikdy nikdo udělat sám za sebe. Pokud to nemá být, není to. V této době ale, když jsme se dostali až vlastně na okraj tohoto prstence, protože tady tyto informace byly všechny připravené, planeta proletěla sem, přišly samozřejmě informace, přes které bylo použito dejme tomu schránky Iva. Pozor, upozorňovala jsem vás na to, že vy nesmíte Ivu zbožňovat. Protože hmota je jedna jediná. Vy sice vidíte oddělená těla, to je pouze informace. Každý člověk je informací, který je vložený do historie planety hmoty. To znamená, že pokud jsme tady my všichni, tak všechno je vaše. Jednota znamená, že Bůh se nalil do velikého množství malých komůrek planety, které vypadají jako různé částice. Buď to jsou lidé nebo jsou to zvířata anebo jsou to samozřejmě rostliny. Ale je to ten moment, kdy na té planetě se dějí věci potřebné. Je to na prozkoušení vědomí Boha neboli vás. Každý z vás, byť byste si o sobě mysleli cokoli, ať činíte nebo nečiníte, to činíte dobře. Protože sháníte vlastně svoje zkušenosti. A teď samozřejmě Satan neboli hmota planety ví, že tato doba přišla. On ví, že automaticky proletíme, takže nad částí hmotných buněk přestane mít vliv. Proto v této době tak zvaně hmota šílí, v uvozovkách samozřejmě, protože on ví, že jste zralí, ale musí to na vás vyzkoušet.

Teď se děje velmi velké množství dějů, kdy v noci dochází k velice dramatickým okamžikům, kdy vidíte různé druhy strašení, různé druhy psychických věcí. Je to z toho, když ještě máte někde nerovnováhu neboli odpor. Vysvětlím. Kristovství, moc dobře víte, teda už byste to měli vědět, je stav bez odporu. Odpor totiž patří hmotě. Dívejte se. Bůh nebo duchovní zákony jsou úplně stejné jako zákony matematické. Bůh je tady to plus, vidíte to. Tady je hladina, kdy je změna prostředí, ponoří se do hmoty, jakmile se ponoří do hmoty, tak se změny tyto plusy v mínusy. Vy jste jako bohové se svým plus vstoupili do své hmoty, abyste si nabrali zkušenosti a dovedli je tady proměnit v plusy neboli být optimisté. Přijmout to, co se děje. Tohle je velice důležité, protože pokud byste nesplňovali to, že dovedete vidět věci a řešit věci v klidu, nemůžete najít svou skutečnou základní osobnost Boha. Neboť člověk, který odporuje, což je hmota, vědomí hmoty, tvoří odporem pomyslné zlo, které ve skutečnosti neexistuje. Už i Albert Einstein vysvětloval, že zlo neexistuje, že existuje pouze absence dobra. Jestliže mi někdo z vás něco udělá a já to budu respektovat, nebudu se zlobit, tak já prokazuji lásku k tomu člověku. Já vím, že vy třeba ubližujete v té chvíli, ani o tom nemusíte vědět. I když o tom víte, to už potom samozřejmě sklízíte, ale tohle to vědomí je strašně důležité, protože já bych tvořila iluzorní zlo proti vám jedině tehdy, když bych to nepřijala. A teď pozor, hodně z vás ještě nezná pravidla nitra. Co to znamená? Já se smím bránit tělem. Já můžu tomu člověku zakázat nebo cokoli udělat nebo říct mu, že ne nebo mu to nedovolit. Vy jste totiž prožitek Boha, to znamená, že vy to nesmíte ten odpor prožít v nitru. Další záležitost, která tady je velice důležitá, je vědět, že ve vašem DNA všechny odpory jsou nastavené, to znamená, že váš vývoj je hotový. Vaše tělo zná různé typy odporů, které na vás automaticky háže, aby vás přesvědčilo, že jste hmotou se jménem. A i takový třeba smutek najednou.

Mně psala třeba nedávno paní s tím že: No jo, teď už nic neřeším. Já se nudím. Pozor, i tohle na vás může hodit ego. Takový ten stav, no jo, co teď budu dělat? Teď vlastně je mi dobře, už nic se neděje, ale je to takové nijaké, nemastné, neslané. Všechno vidím, jako že je dobře. Ano i to je past ega, kdy najednou budete vyděšená, ta hmota je vyděšená. Najednou, ježíši, no jo nejdu já třeba špatně? Ne.

Pamatujte si. Teď vám budu vyprávět příběh, který se odehrál tento měsíc, abyste viděli, jak se věci mají, jak věci běží. A jak skutečně, podle pravidel Boha, si nesmíte tady z jediné hmoty odnést na druhou stranu nic ani si to pocitově přivlastňovat. Vy musíte vnitřně být tak zvané skutečně chudí, přesně tak, jak to Ježíš vysvětloval. Můžete mít milióny, můžete mít velikou rodinu, ale je to pro vás hmota, kterou musíte nechat vyvíjet, ale nepatří vám z ní nic. Máte to pro tento osud a pro život propůjčené, abyste to využívali k věcem, které jste udělat měli anebo neměli. Tohle je velice důležité. Tahle žena, která mi psala, prožila velice dramatický osud. A po velmi dramatickém manželství, kde jí bylo velmi ubližováno, tak odešla od svého manžela, rozvedli se se dvěma malými dětmi. Tam se odehrávaly velmi dramatické věci hlavně v noci. Z toho důvodu se to manželství rozpadlo. A teď po dvou letech ta žena mi napsala, že už je srovnaná se vším. Všechno pochopila, všechno vyřešila. Jediné co je, že v noci jí chodí strašit její bývalý manžel a snaží se jí nutit do věcí, které dělal právě před těma dvěma lety. A že ona se těch nocí strašně bojí. A že on to na ní posílá. Prosím vás, ten muž nic na ní neposílá. Toto ví hmota vašeho těla. Budeme jí říkat třeba paní Jana. Schránka

Jana, v ní má být Bůh. Jestliže schránka Jana, která si ještě částečně myslí, že je Janou, protože sice už informace nějaké má, ale neumí praxi, se bojí těchto praktik bývalého muže. Ten strach na ní háže a projektuje její vlastní tělo. A protože ten Satan, hmota to ví, a chce ji udržet ve fázi Jany, tak na ní v noci posílá strachy, které jsou přesně tak spodobné, čeho se ta žena bojí. Já jsem jí to vysvětlila. Já jsem jí napsala: Jano, zachovejte klid, protože toto projektuje hmota vašeho těla po nocích a háže vám to, čeho se bojíte, protože se jí hodí, abyste se oddělila do fáze Jany. Když vám to bude jedno, poprvé v noci, až tato vidina přijde, tak se to zastaví. Druhý den hned přišel další dopis. Psala: Ivanko, dneska poprvé to bylo jinak, ale ten můj muž šel za naším dítětem. A to neustála samozřejmě. Vidíte to, jak ještě visím napřed na sobě, pak ještě visím na dítěti. Já jsem jí řekla: už v době, kdy jsem ti toto psala, tvůj Satan, protože on je u toho vždycky. Pamatujte si, Satan je vždycky na planetě a je tu i vždycky Bůh. Oba jsou tu přítomní. Oba vědí všechno a oba spolupracují. Je to jenom změna znamínka. Podívejte se, jo? Hmota, Duch. Takže už věděl, jestli dokážeš to, co jsem ti řekla, takže se zaměřil pozorností na dítě, na což jsi nebyla připravená. A samozřejmě visí na něm, každá matka samozřejmě tady nějakým způsobem na tom dítěti visí. Ale jestliže pochopíš systém a příští noc až přijde, zachováš klid, i když uvidíš, co se bude dít, už nikdy nepřijde. Takže to proběhlo.

Tohle je vaše realita. Všechno, k čemu máte odpor, strachy, kritiky, děláte sami sobě, protože hmota vaše ví, co odporujete a udržuje vás ve stavu uzavřeném. Protože kdybyste měli jenom jeden jediný odpor, tak se do stavu Boha nikdy nemůžete dostat. Máte to nastavené ve vašem DNA, i čas, kdy se tam dostanete. Nemusíte vůli člověka nic dělat, a kdybyste pospíchali a snažili se být lepší, tak tu vůli prosazujete. Vy máte jenom žít. Obyčejně žít. Když se vás někdo snaží vyděsit, buď vaše vlastní nitro, tělo anebo pak pošlu, když to ustanete, někoho z vnějšku, zachovejte zase klid. Klidně mu řekněte: no jo, tak uvidíme, co se bude dít. Ale zůstaňte klidní. Všechno se vyřeší. Všechno se vyčistí. Protože vy, jakmile odpadá vědomí hmoty, se po nocích budete otevírat.

Před 14 dny se mi v noci otevřelo tělo, jako když rozbalíte zip, takhle rozepnete a já jsem vyletěla ven z těla. Bylo to nádherný, překrásný. Je ve vás obrovské světlo. Kdybyste viděli, jak jste krásní. Pozor, jste krásní úplně všichni i ti, kteří dneska dělají příšerné věci. Táhle někde třeba v Asii. Všichni jste stejní Bohové. Jenom jste si přišli pro zkušenost v jiné fázi vývoje planety. Teprve tehdy vám dojde Jednota, kdy ta rozdrobenost v té hmotě zmizí a chováte se nestranně ke každému, přesně tak jako byste se chovali k sobě. Ta planeta, když dochází sem na přelom vlastně těchto dvou dimenzí, abyste věděli, že hmota má pod sebou tak zvaný podsvět. Mágové černí a bílí, ti už vědí, že je hmotný svět, a že je velmi zvláštní a Satan, pozor on s nimi spolupracuje, což oni neví. On se jim tam jeví i jako andělská bytost, což je, to vy víte. Ano, on spolupracuje. On vlastně vytváří zvláštní vize, kdy ukazuje těmto lidem světy, které jsou odstrčené od Boha, jak je láká. Láká černé mágy k zasahování, aby byli mocní. Bílé mágy láká, aby přeháněli dobro, to vy víte, že ještě když ten člověk vidí, že je dobro a zlo, tak žije v dualitě. A snaží se tou svou hmotou intenzivně pracovat. A tehdy je to tlak odporu, který tyto lidi nechává ještě pořád na planetě. Jestli nebudete mít nabráno ještě svůj díl, tak zvaného zasahování a pomáhání, tak budete muset zůstat ve fázi

hmoty, máte to samozřejmě ve svém DNA a je to správné. Jenom už budete mít prvky informací, jak se tomu možná vymezit. Bylo řečeno, že spoustu lidí mi nebude věřit, a že teprve až se dveře zavřou, tak poznají, že jsem měla pravdu. A věřte mi, že já to nikdy řešit nebudu.

Nedávno mi jeden pán napsal, že mu pořád vrtá hlavou jak to, že já jsem odhodlaná takhle se sebeobětovat pro lidstvo. Já jsem říkala: Poslyšte, vy jste na velikém omylu. Já se absolutně nesebeobětuji, já pouze čtu, ani žádný tlak zachraňování lidstva v sobě necítím. To bych byla hmotou. Uvědomte si, to by bylo takové to: Já je zachráním. To je absolutní nesmysl. Já pouze čtu zápisy v mém DNA, to co mám říkat lidem, to je jediné co dělám, protože vaše hmota, jako moje hmota je stejná a je čas na planetě přesně tak, jak se to otevírá, a já vím, že vaše hmoty neboli DNA, které jste si vybrali, jsou nastavené, do jaké míry přijmou informace a které ne. A mně jako Ivě je absolutně jedno, kolik z toho z vás vy dostanete a kolik ne, protože ono je to nastavené a tak je to správné. Protože i vy máte své osudy. I vy máte potom své věci, které musíte vyřešit. A řešíte je podle šablony těchto informací. Takže skutečně nemá cenu jakoby být z toho v křeči.

Takže já se vrátím k té planetě, protože dívejte se, jestliže jako mág já si budu odskakovat do těchto podsvětů, je to jako kdybyste chtěli slunce vidět, to znamená toho Boha a z prvního patra jste sešli do sklepa. Oni tam samozřejmě sloupnou tu svou slupku toho těla, odskakují si do astrálních světů, ale pro Boha je to informace, že jsou nespokojení. Vy se máte naučit být spokojení ve hmotě a jediné čím to prokážete, je váš optimismus a váš klid, ať se dějí jakékoliv dramatické věci. Mně bylo řečeno, že až vás všechny informačně převedu, tak jako poslední za vámi zavřu dveře. Nedávno mi bylo sděleno, že jsem splnila svůj úkol, bylo to během minulého roku, na konci roku a že je čas slavení a odpočinku a já vždycky ta informace tam takto přijde, tak si to tak prohlídnu, ale nereaguju. Já většinou raději nereaguju, jo? A je mi to de facto lhostejné.

Nicméně já jsem minulý týden jela z Prahy. Bylo tam setkání asi třiceti lidí. Bylo to velice krásné. Také jsme si hezky popovídali. A měli jsme skončit asi o půl osmé, v osm, zakecala jsem se samozřejmě. Vyrážela jsem asi ve čtvrt na deset a zažila jsem v noci na dálnici něco neuvěřitelného. Zažila jsem a zahlídla jsem zavírání dveří. Vezměte si, dveře se otevřely, brána se otevřela v březnu 2013, takže vlastně dva roky bylo na míchání vrstev. Upozorňovala jsem vás od září 2013, že vlastně teď bude obrovský informační tok na planetu. Takže vlastně z neznalých lidí přecházely informace do černých mágů. Černí mágové opouštěli černou magii, šli do bílých. Bílí šli do pokory, pro které jsem přišla já. Nejenom bílí, přišla jsem ještě pro obyčejné lidi, kteří už byli připraveni a byli obyčejní. Ti jsou skutečně obrovsky dobří. Je vás tady hrozně hodně a to je přesně tak, jak se mě Luděk Mahel nedávno z Třebíčského deníku zeptal: A to taková babička obyčejná, co žije normální život, je lepší než bůh ví kdo, z kolika různými duchovními kurzy? Já jsem řekla: Ano s deseti vykřičníky. Ano, takový člověk, který jenom řeší na to, co má, na to, co nemá, to si takhle eliminuje, je spokojený s tím, co má, nevytváří, neubližuje, nepomlouvá, žije tak, jak mu ten osud to dovolí. A je v klidu. Je v pohodě. A o to vlastně jde. Máte žít tak, jak vám to ten osud dovolí a pak začnete zjišťovat, jak se vám ten život sám změní. Úplně neuvěřitelným způsobem.

Takže já jsem se teď vracela, teď se takhle míchaly ty vrstvy a teď se domíchaly. Za ty dva roky se informačně přemístilo obrovské množství lidí, připravených.

A minulý týden v pátek já jsem vyjela na dálnici a přesto, že jsem neměla hlad, jestli to znáte z té Prahy na D8 nahoru, na sever k nám, tak při výjezdu je Mc Donald a já přesto, že jsem neměla hlad, tak najednou vidím, jak ty ruce vyhodily blinkr a zastavila jsem před Mc Donaldem. Říkám: Aha, tak já tady mám asi něco slupnout. Tak jsem si objednala salát, pomerančový džus. Jím, jím a najednou jsem viděla, jak se mi to tělo zvedlo a říkám: aha, tak jedu. Sedla jsem do auta. Další info, které mi přišlo do hlavy, že mám jet stovkou, ať nikam nepospíchám. Tak jo, tak jsem si nastavila stovku, pustila jsem si Collinse, zpívala jsem si s Collinsem, bylo deset hodin. Byla jsem asi tak zhruba přesně někde v polovině dálnice a najednou jsem zažila něco, něco neuvěřitelného. Je pravda, že já už svoje tělo ovládám. Nemám žádné poryvy, nevidím nic špatného, ať se děje, co se děje, to nejde ani. To nejde vidět. A tady jsem zažila něco, co víte, že řídí Duch. Jedu tou stovkou po té dálnici. Jedu v prostředním pruhu, nalevo byl předjížděcí pruh, já jsem jela v prostředním. Napravo byl pruh odstavný, kde může zastavit auto, když má poruchu. Najednou mě šlehlo světlo ze zadního zrcátka, jako když vás takto někdo přejede baterkou. Tak jsem zvedla oči a viděla jsem jak šílenou, ale šílenou rychlostí, takovou 170, možná 180 nevím, nedokážu si to vybavit, se řítil za mnou auto a jelo šikmo. Evidentně ten člověk usnul, on měl asi mikro spánek. Já jsem věděla, že do mě narazí, že mě úplně poodstrčí, protože ten jel tak šíleně rychle, ale on se musel vzbudit těsně před tím, než vlastně by do mě narazil. Pozor, musel být úžasný řidič. To bylo něco tak bravurního. On na poslední chvíli právě to světlo, jak jsem zahlédla ten švung, tak on se musel chytit volantu a šmejknul volantem napravo. A teď se ozvala šílená rána, jak narazil na svodidla, pravé. Odrazil se směrem na mě, ale já furt tu nohu na té stovce. Ani jsem nebrzdila, ani jsem nezrychlovala. Furt to jenom jelo. Byla jsem úplně v klidu. Nic se mnou neházelo, jenom rána. Teď se odrazil, já jsem projela tou stovkou, jenže on se odrazil do druhých svodidel. Bouchnul tam, příšernou rychlostí mě předjel, bouchnul do těch svodidel a teď se odrazil ale tak, že v jednu chvíli jel přede mnou takhle kolmo. Já jsem přímo najížděla do boku toho auta. Pořád tou stovkou, jo? A to bylo jak film, načež ale to musely být centimetry, protože já jsem vůbec neviděla mezeru mezi vlastně kapotou a tím jeho autem, takhle projel, ozvala se třetí rána zase do těch prvních svodidel. Zase se odrazil a já jsem jenom projela. On tam lítal jak kulečnicková koule vlastně na tom biliardu a já jsem furt jela stejnou rychlostí. Nic ve mně nebouřilo, já jsem jenom takhle koukala, protože byla tma, takže byly světla, že jo, to bylo šedivé auta. A teď najednou, teď jsem zvedla oči a viděla jsem, jak se otočil a stál v tom odstavném pruhu a světla šly dopředu a teď uplynulo takových pět vteřin, kdy jsem si říkala: Ty já ale musím zastavit, musím se jít podívat, jestli se mu něco nestalo. Ale uvědomte si, jak jste daleko za pět vteřin, když jedete stovkou, jo? Takže v tu chvíli, kdy já jsem už dávala nohu z plynu, zvedla jsem oči, najednou vidím, jak to auto se rozjelo, nabralo šílenou rychlost, předjelo mě a bylo v pytlí. Ale nic. To bylo, jako když se koukáte na Křemílka a Vochoomůrku. Nějakou pohádku, kterou vlastně vůbec neprožíváte. Tady jsem viděla, jak vlastně Iva by bývala byla jako hmota v křeči, ta by dělala různé jiné akce. Tohle řídil klid. Tady byl skutečně absolutní prožitek toho, že vše se děje tak, jak má. To bylo neuvěřitelné. Tam jsem viděla, jak se ty vrata zavírají,

kde mi bylo sděleno, že vlastně jsem hotový, připravený člen páté dimenze. Takže informačně jsem úkol splnila.

Vůbec se teď minulý týden dělo spoustu věcí. Já jsem dostala překrásnou esemesku od jednoho člověka. A vy moc dobře víte, že svět se vyvíjí a to, co jsem všechno říkala, jsem vám říkala v pravou chvíli a v pravý čas tak, jak to mělo být. Na začátku, když se natočily Staré Křečany, tak jsem vám tam sdělila, že máme malinkou vůli člověka, protože jsem vám nemohla říct, že nemáte žádnou. To bych věděla, že by odpadla minimálně polovina těch, kteří teda ještě by byli. Načež samozřejmě už dneska jste tak velmi chytrí, po čase jsem už to mohla říct, ale už mnozí z vás sami na to přicházejí. Jakýkoliv odpor vytvoříte, tak si zaděláváte na svůj vlastní. A já jsem minulý týden v noci přišla od mojí maminky, já si nenosím telefon k mamince ani do laboratoře, protože to bych jenom telefonovala. Neděla bych nic. Ale přišla jsem domů, a když jsem kontrolovala telefon, tak neznámé číslo, nějaký pán mi tam napsal nádhernou esemesku. Napsal mi: Ivanko, prosím vás, nerad obtěžuju takhle večer. Odpovězte mi, kdy chcete, ale já bych se potřeboval zeptat, když je všechno dobré, tak proč bychom měli prosit za odpuštění za naše minulé činy a i odpouštět druhým, když nám vlastně nic neudělali a my jsme to po nich chtěli, aby nám to udělali. A já jsem mu napsala: Výborně. Vy jste pochopili, když jsem říkala, že nemáte prosit do budoucnosti. To víte, že je vlastně projev nespokojenosti, že chcete něco jinak, než je. Ano, absolutně pravda. To je první projev odporu, neboli nepokory. Ale ještě jste si v té době dělali třeba výčitky za svoje vlastní činy. Ale ono bylo dobře, že jste tyto činy dělali i druhým lidem, protože jinak byste nepochopili, že se dělat nemají. Ten pocit tlaku, když někomu něco udělám, byste nezažili. A také vlastně jak byste to mohli prožít, když byste nezažili něco i druhého ze svého okolí. To je vzájemná vazba. Jestliže ale ten člověk už to najednou viděl, tak je vidět, že už začíná žít, že vše je vlastně dobré. Takže jsem ho svým způsobem pochválila a říkám: Výborně, vidíte to, ale bez toho odpouštění, které se do minulosti říkalo, byste to dneska neviděl. Výborně, přišel jste na to sám. Chválím vás. Druhý den přišla esemeska další. Říká: Moc mě nechvalte, ještě musím na sobě zapracovat. A to už jsem se smála, ale on za půl hodiny napsal: Ježíš, já jsem napsal, musím. To je vůle člověka, že jo? Já říkám: No bravo! Ano, ano, vy už teď něco řeknete a už v tu ránu víte, že jste řekli vlastně jakoby blbost. Něco, co už máte přežité. Nebojte se. Žádné výčitky: Ježíš, co jsem to řekl? Nenene, to je váš absolutní vývoj. To je to, co jste si vytěžili vlastně z těch vašich prožitků. Ano, je to všechno správné. Pokorný člověk je ten, který nekomplikuje druhým život, ani sám sobě. Nebudu komplikovat druhým život tím, že i když moje Ego mi třeba vsune, že tááhle toho člověka obrovsky miluju a teď ho musím mít a chci ho ukradnout anebo aspoň tajně se s ním scházet. Vy si komplikujete život. Vy nejste v pohodě. Já si ho odřeknu. Jestli mi ho chceš dát, tak mi ho dáš tak, aby patřil v tomto životě mně, ale když ne, tak si počkám klidně až na příště, protože vím, že bych způsobil třeba mnoho komplikací druhým lidem.

Já si pamatuju, jak kdysi dávno jsem zažila jako holka náctiletá, takovou věc, že mí rodiče věděli, že jsem zamilovaná do jednoho chlapce. A já jsem měla přesně harmonogram. Věděli, musela jsem odevzdat náš program ve třídě, že jo, samozřejmě. Věděli, kdy mi jezdí vlaky, ale jednou za týden se vždycky stalo, že zkrátka odpadla nějaká hodina, takže já přijela o hodinu dříve do Teplic. A teď jsem automaticky, že jo,

mazala za klukem. Hele, já jsem se plazila po těch teplických ulicích jak had, protože jsem věděla, že to vede kolem zubárny a tam je spousta lidí, kteří když mě tam uvidí.... Když děláte něco, co víte, že byste tím někoho ranili, tak vy opravdu, vy se z toho nemůžete ani radovat. A když potom jsme se s tím klukem rozešli, mně se vlastně strašně ulevilo, protože ze mě odpadly takové tajné vlastně jakoby odskoky a schůzky někam. Ale to si musíte v jemnosti prožít, že to nestojí za to. Nebo třeba lidé, kteří třeba upírají daně státu, jo? Když udělám něco obrovsky velikého a uzmu to, tak vlastně já sám sobě odpírám věci. Vždyť to jde do stejného měšce. Ale ještě nejsem klidný. Protože vím, že kdyby přišla kontrola, tak by se to na to přišlo. A tahle ta nervozita, ta s vámi je furt. Vy každý kus hmoty, který si přivlastníte, těžce zaplatíte. Zaplatíte to jinak. Nic vám tady nepatří. A je strašně krásné zachovat se velice čistě, protože pak nemusíte vůbec na nic myslet. A teď dobře poslouchejte. O to jde. Protože ten, kdo tady myslí, je hmota. Satan má myšlenky. Vzpomeňte si na základní přednášky. Z jaké hladiny vysílá Satan nabídky, myšlenkové. Proč si myslíte, že jogíni staví myšlení? Protože vědí, že oni nejsou to myšlení.

Člověk, který patří do páté dimenze, nemá myšlenky. A když tam nějaká přijde, je to ještě pokušení hmoty, která ho na něco láká, ale vy už to přehlížíte. Tam se žije intuicí. A intuice je skutečné a pravé Božství. Já nemusím přemýšlet o věcech, abych věděla, že dneska se nebudu mračit na lidi okolo sebe, když se třeba necítím bůhví jak dobře. Když to tělo třeba něco odžívá. Nebudu zbytečně protivná, protože vím, že mě to pak bude mrzet, protože budu demolovat. Napřed budu demolovat je, pak budu demolovat sebe. To je pořád dokolečka. Takže vy musíte být napřed samozřejmě prozkoušení. A ty zkoušky jsou někdy velmi, velmi dramatické, protože pořád nevíte ještě, co jste vy v takové té předposlední fázi a co je to Nadjá, jo? Ono se to tak krásně hezky zamaskuje v tom těle. Pamatujte si, radši se všeho vzdejte, jo? Opravdu, na ničem nelpěte i na informacích, kdy si představujete. Ego si představuje výdobytky. Až tam pojedu, tak to dopadne takto a běda, když to nedopadne. Jak vás to zdemoluje. Ne, já tam pojedu a uvidím, co se tam samozřejmě vyřeší.

Takže vidíte, tady je hmota, to jste všichni vy. Jedna jediná hmota, která je takhle propojená a Duch jeden jediný, který je do každého nalitý jako do komůrky neboli do nádoby. Ano, to je správný název. Taky se říká hříšná nádoba, že jo? Ano, přesně tak. Vy moc dobře víte, že tato hmota má své průchodové, energetické kanály, kterým my říkáme čakry. A teď ta čakra se nesmí otevřít ani málo ani hodně. Protože k Bohu vy se dostanete jedinou cestou, a to je zlatá, střední. To už víte. Že když vlastně a teď jsme zase u pětky Šárko, ano, vy potřebujete zprůchodnit těchto pět čaker. Jedničku, dvojku, trojku, čtyřku a pětku. Jestliže na jediné z těch čaker bude jediný odpor, nemůže se vám dokonale otevřít třetí oko a budete muset pořád neustále být tím vaším Satanem, tělem zkoušení, dokud na to nekývnete. Můžete kývnout v různých fázích. Buď kývnete dobrovolně, když už jste fakt uondaní anebo kývnete na tak zvaném dnu, kdy se dějí tak dramatické věci, velice silné a samozřejmě pak už to vzdáte tak zvaně, což je ten samý stav, ale vy moc dobře víte, že ten odpor, který jste vytvářeli, než jste se dostali na dno, že zaplatíte. Platby teď procházejí velice dramaticky a velice rychle. Hmota planety totiž proletěla do dvojnásobné vibrace a čas plateb se zkrátil. To znamená velice urychlil. Jestliže přijde nějaká platba, neváhejte, jásejte, ne v tom smyslu jako hurá, mě

něco bolí, to by si ti druzí mysleli, že jste spadli z višně, ale takové to: Zasloužím si, musím to mít. Je to nejkratší cesta.

U mě v prosinci po Benefici v Pardubicích byla skupina Moraváků. Byli strašně fajn. Byly to tři partnerské dvojice. Strašně hezky jsme si popovídali a jeden z těch mužů, je to hudebník, my jsme stihli udělat pro ty muže, tři ženy se vzdaly aurického sezení, jen tak jakože z přátelství, jsme to dělali od rána až do večera, než odjížděli potom. A u toho jednoho jsem říkala: Nebolí tě kyčel? A on: Nebolí. Říkám: No, ale je to tam připravené, připrav se. Teď nedávno, je to týden nebo 14 dní mi napsal: Ježíš, my jsme na zájezdu v cizině, ale já už jsem si myslel, že nevylezu na pódium. Mě tak strašně bolí kyčel, já vím, že jsi to říkala a mě tak napadlo, to je blbost, vždyť mě nebolí, ale teda, že to bude tak dramatické. A teď dávejte pozor. Vy smíte jít k lékaři. Vždyť lékaři rekognoskují terén. Říkám: Zajdi si k doktorovi, zjistí, co se v tom těle děje a buď spokojený. Jó, já se tak pajdám. Já mám pocit, že spadnu z toho pódia. Říkám: Neboj se, nepadneš, vydržíš, zasloužíš si. Tak jó. Takže za týden teda dorazili zpátky a říkám: Krásně přijímej, když to nebude přestávat, třeba se sejdeme na tom skype, uvidím, co se dá dělat. Jenom si promluvíme.

A teď jsme u toho, co vám chci říct. Vy moc dobře víte, že jsem nikdy nezasahovala. Ježíš byl člověk z páté dimenze. Vy všichni budete Kristové jménem svého těla. Protože už v této době, jestliže zůstanete bez odporů, se stáváte Božstvím, které vládne nad hmotou. Do té doby, ale než zemře vaše Ego, nesmíte zasahovat. Proto vždycky budu zdržovat a ještě do této chvíle to bude asi nějaký čas trvat, tak pár měsíců, než se začneme učit, jak pracovat jako Duch nad hmotou, protože to také existuje. Ale zatím ještě než skutečně všechny odpory i zastavíte a i zaplatíte, tak nežádejte. Buďte jenom spokojení a klidní. Vyvarujete se zádrhelů zbytečných, které byste ještě neuměli zastavit, protože hmota velice ráda přejímá vládu vlastně jakoby v této sféře. Takže tam je nastaveno vlastně to, že uvědomte si, že já jsem vás napřed učitelovala, vysvětlovala jsem co a jak, protože jsem se narodila. Já neumím reagovat vůlí Ivy. A vidíte, žiju, jím, pracuji v laboratoři. Jsou lidé, kteří stačí, když se budou chovat jenom obyčejně lidsky.

Mám kamarádku, která si myslí, že je tak obyčejná a tak jednoduchá a taková úplně nijaká, ale ona je obrovský člověk. Stačí se chovat jenom skromně, mírně, uvažovat selsky, logicky, jsou to lidé, kteří někdy třeba neměli peníze, nikdy. Ale když jednou v Teplicích se prodávaly domy a obec jim to nabídla, to byl obrovský, velikánský dům, kde bylo hodně nájemníků, tak ona říkala svému muži: Hele, co kdybychom si tu hypotéku vzali my. Máme spořit někde v bance nebo máme spořit někde přes splácení. Tak jednou nebudeme platit nájemné. To už je dvacet, pětadvacet let zpátky. Ten muž říkal: Hele, ne, to ne, neblbni, nenene. Ona ho nakonec přemluvila. Nikdo z toho vchodu to nechtěl koupit. Ona říkala: My jsme žili tak obyčejně. Měli jsme málo jídla, ale spláceli jsme a dokonce jsme měli obrovské štěstí, protože byli hodní, s žádnými nájemníky žádné problémy nebyly. Jakmile jste hodní a spravedliví, žádná komplikace nepřijde. Jen se chováte tak, jak vám to umožní ten, žádná pýcha na tohle, hele, já budu mít barák jak kráva a já budu vypadat... nene nic. Oni naopak, tam přišel nějaký člověk z ciziny, který mohl platit veliké nájemné plus poplatky, tak oni si vzali ve vedlejším vchodě byt, kde čtyři roky byli jenom na matracích a měli malou kuchyňku a

byli spokojeni a teď se jim to splácelo. Ten člověk měl i jejich nábytek a říkal: Vždyť my jsme celý den byli stejně v práci. Tak když jsme si něco našetřili, tak jsme se šli podívat do kina na film nebo s dětmi jsme šli na prolézačky. Ale jinak nic, žádná přebujelost. Tento člověk nakonec po letech zjistí, jak je všechno dobře. Ona říká: A dneska, dneska nemusíme platit nájemné, ten dům nás vlastně živí. A furt jsou skromní, furt jsou čistí. Jsou schopni pomoci těm druhým, když by třeba neměli i na to nájemné v tom baráku.

Ne, jakákoliv přebujelost, výchylka z toho obyčejného lidství, vás vždycky sekne obrovsky přes prsty. A tohle za vás vždycky dělalo Ego. Jenom jste to nevěděli, že to nejste vy. Ego může našeptávat spoustu věcí, které nejsou pravdivé. Jenom vám vsunuje svoji domněnku. Hlídejte si ho. Už na to máte. Jakmile totiž se do vás ten Bůh naleje, to vaše skutečné já, začnete ovládat svoje tělo. V různých fázích. Zkuste si představit, že najednou řeknete tělu: Teď začneš cvičit! Ty jo, do té doby jste s ním nehýbli. A najednou vás začne poslouchat. Víte co já teď řeším? To je neuvěřitelné. Mně takto utekla muzika, jo? Protože v první třídě jsme měli zpěv jenom a ve druhé třídě byla hudební nauka. A já hned těch prvních 14 dní v té druhé třídě jsem měla angínu. Moji první a poslední angínu a já jsem nikdy ty noty nedohnala. Zkrátka to mě minulo. Já jsem to doháněla zpěvem. Vždycky bylo, na trojku jsem to namastila někde ty noty, ale dohnala jsem to jedničkami ze zpěvu, ale vždycky tak tu dvojku jsem uhrála. Hele a najednou se mi do života vecpala kytara. Naše Lucinka mi napsala na skype: Hurá, ty budeš hrát na kytaru! Další věta zněla: Víš, že budeš mít ruce jako krokodýl? Už mám. Už mám. Brnkám si doma. Jde to ztuha, ale najednou vidím, jak to tělo vyučuju, jak ono přijímá věci, kterým nikdy nerozumělo a každou tu hodinu denně, hodinu denně hraju, přicházím na úplně jiné věci a zákonitosti hudby a objevují se mi tam i matematické věci. No, já zažívám s tou kytarou neuvěřitelné věci. Jak ten svět je nádherný. Jak každý vlastně vidí ten svůj pohled toho, čemu rozumí. Někdo to vidí z ekonomie, někdo to vidí z úplně jiných vlastně věcí. Ale všechno je stejné. Všechno je zajímavé. Do této doby bych v životě neřekla, že tomu tělu můžu tohleto ukázat, ale ono je najednou měkké, poddajné. Dřív se bránilo. Bylo rigidní. Nechtělo. Nějaké noty... Tak je to se vším.

Všechny platby jsou jednoho dne zaplacený a vy vládnete, ale pozor, tehdy nevládnete jenom svému tělu. Vy vládnete hmotě. A protože vy víte, že je jenom jedna hmota, takže vládnete vlastně celé planetě. Je to velice zvláštní. Bacha, nenechte to chytit své ego, jo? Abyste si nemysleli. Ano, je to tak. Ten Bůh je jenom jeden a jste všechno. V této fázi 5D jste všechno na koho se podíváte, protože víte, že nikdy na toho druhého nebudete útočit, protože útočíte na své vlastní nitro. A teď pozor. Už jsem to vysvětlovala kdysi dávno, ale já to zopakuju. V téhle fázi jste skutečně Duch nad hmotou. Teď jsem vám to ukázala na té situaci na té dálnici. Tady skutečně ten Duch už absolutně ví, že vše je dobré. Hmota nereaguje. Ona umřela de facto. A protože je mrtvá a poslouchá vás jako Duchu, skutečnou realitu, tehdy jakékoliv útoky, které by se odehrávaly, potencionálně z hmoty vnější, se vás vůbec nedotknou, protože ony vás minou. Je jeden Bůh, tím jste vy a je jedna hmota, která poslouchá. Vy se dostanete do takových situací, které vám ukážou, jak jste skutečně obrovsky nedotknutelní. A pokud se blíží odchod z hmoty, je to vaše vůle a vy to jako Duch nad hmotou víte. Není tam strach, naopak jsou tam obrovské věci.

My jsme teď zažili také věci, které se týkaly rodiny. Před Vánoci jsme se setkali úplně všichni neuvěřitelným způsobem, protože jsme měli úmrtí v rodině. A přijeli teda i ti, kteří na Vánoce přijet neměli, což moje děti se málokdy takhle všichni sejdou. Bylo to opravdu moc krásné a hezky jsme si i popovídali, vlastně i při té příležitosti o smrti a o všech těch věcech, protože zemřel dědeček mých dětí a tak jsme se s ním hezky rozloučili. Načež moje Lucinka, moje starší dcera ještě přece jenom tam slzičky měla, jo? Já jsem byla dojatá, jak jsme se všichni setkali. Já jsem tam taky slzičku měla, ale fakt z toho dojetí, z toho štěstí. Ta Lucinka ta měla slzičku jinou trošku. A teď tam seděla na tom sezení moje maminka v křesle a seděla, tak kývala hlavou a já jsem říkala: Luci, já vím, že máš ještě slzičku skutečnou, že to ještě musí proběhnout. Ona říká: Mami, já vím. Já to v hlavě všechno mám správně, ale to tělo to dělá samo. Už jak to vidí ten člověk, jo, že to tělo brečí samo. Já říkám: Neboj se, to má svůj čas dojezdu, ale abych ti pomohla pro příště. Zeptej se tady babičky. Teď tam seděla moje živá maminka. Protože moje maminka, když zemřel můj táta, tak deset let obrovsky plakala. Tam byly tak obrovské lítosti a pláč a trvalo to opravdu dlouhých deset let. A potom po deseti letech ona dostala mrtvici a pak po té mrtvici mi říká: Jak je to možné, že deset let jsem takhle brečela, nemohla jsem to zastavit? Tady taky viděla jak už vlastně jo, je něco jiného než to tělo a najednou, najednou už nebrečím. A tak jsem toho využila teď a říkám: Mami, teď jsi tady živá. Vysvětli Lucince, až jednou tady nebudeš, jestli by sis přála, aby nad tebou takto plakala. A ta naše babička říká: Luci, nedělej mi to. Já vím, co to bylo, když ten táta zemřel, jak jsem těch deset let vlastně se trápila a plakala. A to by mi asi radost neudělalo. Já vím, jak jsem se cítila v tom utrpení. A to je ono. Vy všichni máte prožitky za všechny. Uvědomte si, pouze když budu ještě velkým, egoistickým člověkem, tak si budu přát, až tady jednou ta moje hmota nebude, tak aby všichni buleli, abych byla furt vzpomínaná, někdo mi oprašoval támhle ten pomník. To opravdu není moje tížádost, věřte mi, protože je jedna jediná hmota. Kdokoliv z vás i v minulosti v historii cokoliv udělal, všechno patřilo nám všem a věřte mi, že egoismy jsou tak slepé a tak zmatené, že třeba když budete proti někomu brojit v minulosti kdysi dávno a třeba v historii i vaší rodiny, můžete to být vy sami, kteří jste hráli v tomto skafandru tuto roli, protože většinou to tak bývá. Odpory plodí další odpory. Každý je takový, jaký je a všechno je takové, jaké je. Na prvních přednáškách jsem vám vysvětlovala, že vše je dobré, ale protože jste to nepochopili, rozlišovali jste dobro a zlo. Tak jsem si vybrala tu lepší, jak krok za krokem přidávám po malých částech informace, abyste mi rozuměli. Dnes už vám mohu říct vlastně skutečnou pravdu a ona je ještě vyšší pravda, ale na tu si ještě počkáte. Že vlastně nic není ani dobré ani špatné. Ono to jenom je takové, jaké to je. A vy to budete muset takové přijmout. Teprve pak to zmizí. Přesně úplně tak, jako zmizelo to stvoření, které ji chodilo strašit svými výkony a dělalo na ní bububu. Ano, jakmile je mi to jedno a přijmu to, okamžitě se vznesete do vyšších vibrací a už se vám to dít nebude.

Já jsem vyprávěla, jestli jste slyšeli olomouckou přednášku, o ženě, která měla čtrnáctiletou dceru, a které se ozývaly ty obrovsky drsné hlasy. Byly jsme spolu na skypu. Ta holčička čtrnáctiletá, maminka obrovsky pochopila a vysvětlila holčičně. Hlasy skutečně se zastavily. Ona předtím byla už i na psychiatrické léčbě. Pozor, tahle holčička znova, sice nemá hlasy, ty už se neobjevily, ale je hrozně hodné dítě. Já vám musím

vysvětlit i jak vlastně vidíte to hodné, nehodné, co to znamená. Tohle je důležité pochopit, prosím vás. Satan se snaží strhnout poslední zbytky hmoty, aby byla zachovaná pro třetí dimenzi. V této době, když planeta se dostala do pětky, tak se strhává její vlastní podsvět astrální na další planetu za námi. Je to část lidstva, která nedozrála a dělá veliké odpory. Veliké negativní emoce. A proto v této době je všechno tak dramatické. A věřte mi, ať se budete dívat kamkoliv i v televizi na všechny ty výjevy, tam uvidíte ta dramata kolem televizních novin, to je jedna lepší zpráva než druhá, tak věřte mi, že ti lidé jsou používáni. Vy už moc dobře víte, že ty agresivity obrovské dělá tělo toho člověka. On to ani neví. On zvedne nůž a pobodá někoho. Samozřejmě prosím vás máme své lidské zákony a ty se musí dodržovat. Jsou správné. Nedávno, ono to teprve asi vyjde a já myslím, že to asi bude v Meduňce, nevím, jestli se to tam ještě i uveřejní a musím vám o tom vyprávět. Protože někdy nedoleze ta informace, budete si myslet, že schvaluju úplně všechno. Ano, já schvaluju všechno. Ale pozor, má to svoje pravidla. Ale hlavně vašimi odpory se dostanete a přitahují vás místa, které tyto odpory činí. To znamená, já vás učím, jak vlastně zastavit přísun do těchto oblastí svého vlastního těla hmoty.

Nedávno jsem dostala otázku od jedné redaktorky, která mi říká, že po internetu chodí vlastně taková zpráva iritující hodně obyvatel, že z našich daní na jednoho vězně v našem vězeňství vy zaplatíte za rok 16 600,- Kč. A oni z toho mají internet a fitness a já nevím co všechno a tenis. A co tomu říkám, když je teda všechno dobré, že třeba někteří naši důchodci na to nemají, a že ti vězňové si tam takto užívají?

Tak, teď vám to zdlouhavě vysvětlím. Podívejte se. Abyste viděli, že je vše dobré a vše je takové, jaké je. Já jsem odpověděla téhle ženě na tento dotaz tímto způsobem. Tak za prvé, já to ze svého obýváku nevyřeším. Když se u toho počítače do toho budu čertit a nebudu to chtít, tak moje tělo odumře, protože já si ho přiškrtím. Já žiju v systému. Uvědomte si, že naše země má své zákony. Vy chodíte volit. Zvolíme si samozřejmě systém vlády a jsou tam určení lidé, kteří se zabývají těmito věcmi. To je za druhé. Za třetí náš stát je jako rodina a musí se počítat s tím, že jsou tady lidé, kteří jsou od první třídy až do deváté. To znamená, neznalí, nevědomí a možná hodně, hodně egoističtí, kteří neudrží svoji ruku v kapse, když by šli kolem něčeho, aby to neukradli nebo někomu neublížili. Ale i tohle patří do rodiny. A musí se počítat, že je tady celá škála těchto vlastně jakoby morálních vlastností. A jestliže se o tu rodinu mám postarat, musím si nechat něco na rezervu. Další, jestliže já zaplatím daně, tak už nejsou moje, ale ti, kteří si ještě myslí, že mají takové to vodítko k těm penězům a chtěli by z těch peněz něco, si vůbec neuvědomují, že si tím přidělávají obrovské komplikace. Oni vlastně chtějí mít něco i z toho vězeňství, rozumíte? Ty výtobytky tohoto. To je přece nesmysl. Ano, já zaplatím část mých daní a ráda, protože vím, že někteří z nás jsou potřební, ale už to uřizu. Už vím, že to je jejich. Může se totiž člověku stát, že i z vaší rodiny někdo někomu něco provede. A pak budete rádi, že on má fitness. Za další. Není to tak úplně pravda, protože vezměte si, že máme i různé skupiny trestní. To znamená, že ne všichni mají takové výhody, ale hlavně ti lidé potřebují také popřemýšlet o tom, co udělali a jak udělali. A jsou to lidé, neměli by žít jako zvířata. Ono už je dost na jejich odporech, co si udělají v tom vězení mezi sebou vzájemně. Takže to jsou věci, které tam jsou. Možná, trošičku eventuálně bych řekla, že je zavádějící ten, kdo dal tuto informaci

zase na ten internet, aby trošku poprudil. Ale zase vidíte, jak je to dobré, protože ten, kdo se má chytit, ten se chytí odporem a tomu bude špatně. A vy, kteří to budete brát takové jaké je, tak jó, tak ať si to mají, vás se to netkne. Vždycky se umaže jenom ten, kdo si to zaslouží a udělá to sám sobě. Všichni jsme lidé. Vy všichni jste jednou byli v první třídě. A vy všichni se jednou dostanete do střední školy. Neexistuje, aby se vývoj zastavil. Takže vidíte, že vlastně je vždycky na vás. A pamatujte si, čím budete odporovat, tím to k sobě budete přitahovat.

Já jsem nedávno vysvětlovala jedné paní, která mi říkala v jedné takové společnosti: Vy nebudete litovat svoje dítě, když se mu něco stane? Říkám: Samozřejmě, že ne, protože tou lítostí mu nepomůžu. Když je to moje dítě, tak já vím, že i ono si vybralo svůj osud se vším všudy. A že jestliže si vybralo mě a já zachovám klid a vysvětlím mu, že má zachovat klid, tak už se mu to nikdy nestane. Posune se do vyšší fáze. Vždycky ten klid když zachováte, tak uděláte to nejlepší, co můžete udělat. Protože vy opakujete odpory, které uděláte. Jestliže já dneska budu mít dítě velice nemocné nebo vnuka, to už je jedno koho a budu ho litovat, tak ho v příštím životě budu mít zase. Budu mít zase podobný osud. Takže tady a teď můžete hned začít pracovat, když vám to dojde a máte to v DNA. Na tom, co vám dnes říkám. Ti, kteří by měli obrovsky silné Ego, víte, že by jim nebylo dobře. Já jsem ráda, že to vypadá dneska, že tomu tak není, i když pár lidí se zvedlo. Ano, není to ale v silách skutečně Ducha překlenout něco, co nemáte. Jsem ráda, že jste, jací jste, protože jste opravdu hodně pokročili. Současně se potřebuju vám všem omluvit, protože já nestíhám odepisovat zkrátka. I když se snažím. Já jsem si musela udělat a nastavit pravidla svého života, jinak moje maminka by viděla jenom moje záda buď v laborce nebo u počítače, to nejde. Takže já mám na počítač jenom dvě hodiny denně, plus teda e-shop, pak laboratoř. Pak hraju hodinu na tu kytaru a to zase hraju pro vás, pozor, protože jsem si říkala, že až bychom byli jednou v centru, tak ty večery by byly hezké. My jsme tam zažili v létě výlet, kde přijel náš slavný atomový fyzik s basou a to se děly takové neuvěřitelné věci, kdy mně se celý život líbila hudba, ale neuměla jsem ty noty, to bylo pro mě tak pekelné a najednou Petruška hrála na kytaru, měli jsme tam pozvaného Jeníka Libše, to bylo něco tak krásného, ale jakmile přijel ten Fejta, no to bylo boží. A já říkám: Ty Libore, já bych chtěla hrát na basu a on mi říká: Tak se nauč na kytaru, basa je lehčí. Říkám: Si děláš srandu, vždyť je větší. A on: No fakt. Jenže on je hrozně rychlý a akční. To je člověk, který zkrátka všechno udělá. A druhý den přijel domů a hned jsem dostala mejla a říká mi: Za dva tisíce máš krásnou kytaru, tak si ji kup, tady je: www.muzikant.cz. A teď já jsem neměla peníze. Já mu napsala: Hele, hele, zpomal, já si na tu kytaru do Vánoc našetřím, ale teď na ni nemám, teď potřebuji zaplatit jiné věci. A teď se začaly dít věci. Jak to k vám jde samo, jo?

Já vám ještě musím říct něco. Loni tady ten pan Fejta, ten udělal vlastně setkání sto lidí na Jalovci, kde to bylo moc hezké. My jsme si tam povídali, cvičili jsme jógu, výletovali jsme. Bylo tam dokonce 15 dětí. Nádherné, loutkové divadlo tam bylo, to všichni zařizovali. Bylo to překrásné. Jenom tak jsme normálně žili. Tam fakt jsme jenom byli. Bylo to nádherné, bylo to na čtyři nebo na pět dní. A ten pán, který nám vlastně umožnil to centrum tam navštívit dal zpátky, protože nás bylo hrozně hodně a nikdy tam tolik lidí nebylo, tak nám dal nakonec vlastně slevu a ta sleva vlastně se pak poslala na účet, takže zbyly peníze i vlastně na stavbu. A najednou teda, teď se vrátím

zpátky k té kytáře. Druhý den mi přišlo do telefonu: www.muzikant.cz. Vaše objednávka kytary, jakože je na cestě. Já myslela, že mě klepne. Teď jsem, honem jsem vytáčela Fejtu, teď mi to nebral, tak jsem mu psala hned esemesku, jenže on mi volal. A volá: Prosím tě, nezlob se, nezlob se, já jsem blbý, já jsem ti to měl říct, prosím tě, vydrž. Já říkám: Hele, podívej, to nejde, to nejde. Buď to hned vrátím nebo ti to splatím anebo bude ta kytara tvoje a já ti jí vrátím až si koupím svoji. Zkrátka to nemůžu, to nejde. Já bych se chovala tak, jak já neumím se chovat. A on: Prosím tě, vydrž, víš, jak jsem poslal ty peníze z toho Jalovce, tak já jsem si mohl uplatnit vlastně snížení daní, tak jsem si řekl, že přesně v té sumě já pro to centrum pošlu tu kytaru. Tak jsem vybral kytaru. A to už jsem teda sklapla. Říkám: Tak a je to v prdeli, já se musím začít učit hrát na kytaru, i kdybych nechtěla. A pak se zase děly věci. Já v 55 letech jsem psala na konzervatoř paní ředitelce. Že mi je 55, a že se chci učit hrát na kytaru. Načež mi odepsala, v žádném případě. Pak jsem se dozvěděla, oni asi opravdu to je státem hodně dotované, takže to už fakt nejsem teda jako výhledově dobrý hráč a tak jsem jí napsala teda ještě, jestli by neznala někoho soukromě. To už mi neodpověděla. Tak jsem si říkala: ty jo, no tak snad se někde dopídím třeba přes internet něčeho, nějakého videa nebo něčeho. Uvidíme. A šly jsme za týden s děvčaty do Ústí, my máme tam jednu známou, oni tam mají hospodu a uvařili nám boršč. A ta jedna vedle mě, ta má asi deset let výklad. Už se známe léta. To je ta, jak jsem vám vyprávěla, že si kdysi vzpomněla, jak vypočítat datum smrti z trojnosti, vlastně z data narození. Pak zazvonil telefon a najednou to zapoměla. Úplně jí to vymazalo. Mimochodem vzpomněla si, ale už by to v životě nepoužila. Takže tohle už je pak Duch nad hmotou. A ona mi říká: Já tě budu učit. Já říkám: Jó? Já jsem zapoměla už, že ona vlastně je profesorkou a učí na klavír. Říká: Já sice učím na klavír, ale já jsem kdysi před dvaceti lety učila kytaru. Takže my každý týden tři hodiny spolu se sejdeme, vždycky v pátek, to už obě dvě nemáme práci. Jak se to všechno samo řeší. Krok za krokem. Za chvíli vám tady zabrnkám, hele. Takže ano a je to tady. A já jsem pak věděla taky, že to vlastně chci dělat pro vás, až tam jednou přijedete, tak ty večery až tam budeme sedávat, tak si zahrajeme a zazpíváme. Má to smysl, než opravdu jenom se pasivně vést těmi televizemi a různými jinými věcmi. Můj italský vnuk hraje na housle. Franči hraje zase na klávesy. Takže jednou, když si přivezete i svoje vlastní nástroje nebo aspoň minimálně hlasivky, tak to bude hrozně fajn.

Chcete se něco ještě zeptat, než odejdu?

Máte nějaké odpory?

Já o žádném nevím. Nene, opravdu nevím. To by muselo přijít asi nečekaně, ale je pravda, že teď jsem viděla vlastně na té dálnici, že ani k té smrti ani k ničemu. Já jsem přijala vlastně za tu dobu úplně všechno. Protože já jsem fakt prožila úplně všechno. Útoky dejme tomu kdysi dávno, třeba na moje dítě. Nebo obrovsky nemocné miminko, jo? Ztrátu člověka, extrémní jako cokoliv se tam dělo, útoky černé magie jsem prožila, protože já už jsem to nemusela prožívat, ale protože jsem učitel, tak jsem si to potřebovala v běhu prožít. Já jsem se divila, co ten démon třeba dělá v noci u mé postele a co mi všechno dělá s tělem a bylo mi to lhostejné. Nebo teď co se dělo, jak jsem natáčela teď v Olomouci s tou hadí silou, to taky zase to moje tělo prožije kvůli tomu,

abych vám to řekla. Tam je jenom náběr a já jsem pokorně kývla vždycky na to, ať se s moji hmotou děje vždy cokoliv, když to budete potřebovat vědět. Já jsem přišla bez odporů, a aby se mi nějaký přidal, tak mě ponořili kdysi do minulosti. V tom dětství tam byly ty odpory a byly nasměrované spíše na třeba, moje maminka byla hrozně pracovitá a tatínek taky. Tam se furt malovalo, furt se všechno třídilo, já byla tak rozladěná z toho. Zase nemám tu svou postel na místě a teď musím tam a chtělo se po mě kýble tahat. Nebo jsem s tátou tapetovala chodbu a děti si venku hrály, jo? Takže takový ten styl, že přece jenom jsem chtěla za těmi dětmi, tam bylo. To jsem za minulý rok všechno opravila, všechno se to dorovnal a pak na konci roku, to bylo vlastně 12. prosince minulého roku, jsem se v noci dostala do stavu, kdy to Nadjá mi ukázalo, že jsem ve stavu, kdy jsem se mohla narodit už tenkrát na tu planetu, ale díky tomu, abych prokličkovala těmi informacemi k vám, tak jsem si to všechno maličko zopakovala. To jde jenom u Duše, která skutečně pokorně přinese vám všem z velké lásky dar. A kdyby se to mělo opakovat, jdu do toho znova, věřte mi. Takže já vám přeju, ať rozpoznáte to, co po vás lstivě chce vaše hmota. Vzdejte se toho. Není to zase tak těžké. Jakmile se toho vzdáte a dokážete to a kývnete na to, ve skutečnosti přijde obrovská blaženost. Obrovská úleva. Vždycky poznáte, že jste to udělali dobře. Nedávno mi jedna paní napsala: Já jsem se kdysi vzdala milovaného člověka, ale pak jsem trpěla jak zvíře. To je omyl. Jestliže se ho skutečně vzdám v tomto životě, teď ne, vezmi si ho, pak přijde blaženost. Jakmile je tam kalkulace, když se ho vzdám, tak ho dostanu, ještě je to takové to vypočítavé. Nenenenene. Vy sami musíte vědět, jestli je to skutečně prožité anebo ne. A tak vám přeju hodně sil na to, abyste tohle uměli rozpoznat. Ale když už jste mě mohli slyšet dneska bez nějakých projevů těla, tak na to máte.

Přeji vám hezký večer.

Bavte se hezky.